

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	6012200675
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012200675.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: N. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor poriadkovej polície, 9. mája 1, 974 86 Banská Bystrica č. KRPZ-BB-OPP-94-003/2011 zo dňa 18. apríla 2011, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/75/2012-70 zo dňa 13. decembra 2013 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/75/2012-70 zo dňa 13. decembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Predmet konania

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením uvedeným vo výroku rozhodnutia zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 OSP. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu konania nepriznal.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že dňa 18. júla 2012 bola Krajskému súdu v Banskej Bystrici osobne doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor poriadkovej polície, 9. mája 1, 974 86 Banská Bystrica č. KRPZ-BB-OPP-94-003/2011 zo dňa 18. apríla 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor poriadkovej polície č. ORPZ-BB-OPP1-P-1/2011 zo dňa 11. februára 2011, ktorým bol obvinený z priestupku N. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku zbraní a streliva podľa § 69 ods. 1 písm. d) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov a bola mu uložená pokuta vo výške 180,-

Eur. Zároveň bol zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Krajský súd uznesením č. k. 24S/75/2012-48 zo dňa 08. februára 2013, vydaným vyšším súdnym úradníkom, zastavil toto konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu zmeškania lehoty na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 250b ods. 1 O.s.p.. Na základe odvolania žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 10Sžd/18/2013 zo dňa 30. októbra 2013 zrušil uznesenie krajského súdu č. k. 24S/75/2012-48 zo dňa 08. februára 2013 z dôvodu, že napadnuté uznesenie vydal vyšší súdny úradník, pričom mal rozhodovať senát, a preto bol krajský súd nesprávne obsadený.

Podľa § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Krajský súd z predloženého spisu správneho orgánu zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-BB-OPP-94-003/2011 zo dňa 18. apríla 2011, ktoré žiada žalobca zrušiť, bolo žalobcovi doručené dňa 29. apríla 2011. Žalobca podal žalobu o preskúmanie uvedeného rozhodnutia žalovaného osobne na súde až dňa 18. júla 2012, teda viac ako 14 mesiacov po doručení napadnutého rozhodnutia žalobcovi. Z uvedeného vyplýva, že nebola splnená dvojmesačná lehota od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 O.s.p.. Podľa poslednej vety ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. zameškanie tejto lehoty nemožno odpustiť.

Vzhľadom na to, že žalobca zmeškal dvojmesačnú lehotu na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 250b ods. 1 O.s.p., súd s poukazom na ust. § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), pretože konanie bolo zastavené a súd nezistil splnenie podmienok na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p..

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že proti rozhodnutiu žalovaného podal včas odvolanie, pretože sa priestupok nestal, odvolacie konanie viedol policajt B. W., proti ktorému bola vznesená námietka zaujatosti, čím rozhodoval sám o sebe v odvolacom konaní a neboli vykonané dôkazy navrhnuté účastníkom konania majúce rozhodný vplyv na posúdenie predmetného skutku. V konaní bol použitý nezákonný dôkaz získaný donútením, čo je v rozpore s § 119 ods. 4 TP.

Podľa žalobcu dôvody sťažnosti pre porušenie zákona zo dňa 25.5.2011 boli uznané neodpovedaním na ne po uplynutí 60-dňovej lehoty. Konanie bolo ukončené a vznikla možnosť jeho preskúmania súdom v 2-mesačnej lehote stanoviskom GP č. VI/2 Gd 104/12-5 zo dňa 6.6.2012 odo dňa jeho doručenia, čím žalobca 2-mesačnú lehotu nezmeškal.

III.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne navrhol potvrdiť.

IV.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v medziach odvolacích dôvodov a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť, a preto napadnuté uznesenie krajského súdu je nutné potvrdiť.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p.), dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p.

Podľa § 250b ods. 1 O. s. p. sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že žalobca dňa 18. júla 2012 Krajskému súdu v Banskej Bystrici osobne doručil žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor poriadkovej polície, 9. mája 1, 974 86 Banská Bystrica č. KRPZ-BB-OPP-94-003/2011 zo dňa 18. apríla 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor poriadkovej polície č. ORPZ-BB-OPP1-P-1/2011 zo dňa 11. februára 2011, ktorým bol obvinený z priestupku N. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, L. uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku zbraní a streliva podľa § 69 ods. 1 písm. d), zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov a bola mu uložená pokuta vo výške 180,- Eur. Zároveň bol zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca rozhodnutie žalovaného zo dňa 18.4.2011 osobne prevzal dňa 29.4.2011. Dvojmesačná lehota na podanie žaloby tak začala žalobcovi plynúť dňom 19.4.2011 (§ 57 ods. 1 O. s. p.) a jej koniec pripadol na deň 19.6.2011 (§ 57 ods. 2 prvá veta O. s. p.). Žalobu však žalobca osobne podal na krajskom súde až dňa 18.7.2012, teda oneskorene.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca podal žalobu po uplynutí dvojmesačnej lehoty od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 O.s.p.. Podľa poslednej vety ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. zameškanie tejto lehoty nemožno odpustiť.

Na tomto mieste dáva odvolací súd do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení, vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.

Irelevantná bola tiež námietka žalobcu, že dôvody sťažnosti pre porušenie zákona zo dňa 25.5.2011 boli uznané neodpovedaním na ne po uplynutí 60-dňovej lehoty.

Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, odvolaniu žalobcu nevyhovelo a napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že žalobcovi právo náhradu trov odvolacieho nepriznal, keďže žalobca nebol v konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.